

**Skarga wniesiona w dniu 8 czerwca 2021 r. – Castel Frères / EUIPO – Shanghai Panati
(Przedstawienie znaków pisma chińskiego)**

(Sprawa T-323/21)

(2021/C 310/49)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Castel Frères (Blanquefort, Francja) (przedstawiciel: adwokat T. de Haan)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Shanghai Panati Co. (Szanghaj, Chiny)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy (Przedstawienie znaków pisma chińskiego) – unijny znak towarowy nr 6 785 109

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 marca 2021 r. w sprawie R 753/2020-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i interwenienta kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu przed Piątą Izbą Odwoławczą Urzędu.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) i art. 18 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 11 czerwca 2021 r. – Wizz Air Hungary / Komisja

(Sprawa T-332/21)

(2021/C 310/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.) (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciele: adwokaci E. Vahida, S. Rating i I. Metaxas-Maranghidis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 2 października 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.56810 (2020/N) – Rumunia – COVID-19: Aid to TAROM (!); i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnego zastosowania przez pozwaną art. 107 ust. 2 lit. b) TFUE oraz popełnienia przez nią oczywistego błędu w ocenie przy kontroli proporcjonalności pomocy do szkody spowodowanej kryzysem COVID-19.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez pozwaną konkretnych postanowień TFUE oraz zasad ogólnych prawa europejskiego, na których opierała się liberalizacja transportu lotniczego w Unii zapoczątkowana pod koniec lat 80-tych (tj. zakazu dyskryminacji, swobody świadczenia usług – stosowanej do transportu lotniczego poprzez rozporządzenie nr 1008/2008⁽²⁾ – i swobody przedsiębiorczości).
3. Zarzut trzeci dotyczący braku wszczęcia przez pozwaną formalnego postępowania wyjaśniającego pomimo poważnych trudności oraz naruszenia uprawnień procesowych skarżącej.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez pozwaną spoczywającego na niej obowiązku uzasadnienia.

⁽¹⁾ Dz.U. 2021, C 94, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty (Wersja przekształcona) (Dz.U. 2008, L 293, s. 3–20).

Skarga wniesiona w dniu 14 czerwca 2021 r. – Ryanair / Komisja

(Sprawa T-333/21)

(2021/C 310/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair DAC (Swords, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci F.-C. Laprèvote, E. Vahida, V. Blanc, S. Rating i I. Metaxas-Maranghidis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 29 grudnia 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.59188 (2020/NN) – Włochy – Alitalia COVID-19 Damage Compensation II⁽¹⁾; i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nadużycia uprawnień i błędnego zastosowania art. 107 ust. 2 lit. b) przez pozwaną poprzez przyznanie pierwszeństwa przeglądowi pomocy i zamrożenie prowadzonego przez nią dochodzenia w sprawie niezgodnej z prawem pomocy na ratowanie przyznanej spółce Alitalia w latach 2017 i 2019.
2. Zarzut drugi dotyczący błędnego zastosowania przez pozwaną art. 107 ust. 2 lit. b) TFUE oraz popełnienia przez nią oczywistego błędu w ocenie przy kontroli proporcjonalności pomocy do szkody spowodowanej kryzysem COVID-19.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez pozwaną konkretnych postanowień TFUE oraz zasad ogólnych prawa europejskiego, na których opierała się liberalizacja transportu lotniczego w Unii zapoczątkowana pod koniec lat 80-tych (tj. zakazu dyskryminacji, swobody świadczenia usług – stosowanej do transportu lotniczego poprzez rozporządzenie nr 1008/2008⁽²⁾ – i swobody przedsiębiorczości).